

lighed til denne sidste Bane eller dens Op-
rindelse, vide de Herrer jo nok, er ikke stor.
Men nu har jo det høie Thing bestemt, at
det Gamle skal være glemt, vi skulde tage
denne Bane, som om det var en rigtig loyal,
ærlig anlagt Bane. Jeg finder denne Op-
fordring, naar den skal være Folkethingets,
forhastet. Den har naturligvis ikke den
Karakter som den føromtalte, det er kun
en Opfordring til Regjeringen om at
handle med indenlandske Folk om inden-
landske Forhold, men den binder atter
Regjeringen eller hvis Regjeringen er
særlig velvillig stemt overfor dette Selskab,
og det har jo da Indenrigsministeren for
ikke ret lang Tid tilbage i høi Grad været,
da han gif ind paa den interessante For-
pagtningskontrakt, hvorved der blev tilveie-
bragt de Millioner, der manglede for at
anlægge Nykjøbing—Gjedser-Banen, saa gives
der Regjeringen en Grund til at forberede
Transaktioner, som vi maasse helst ville være
fri for. Den ærede Ordfører for Mindre-
tallet nævnte i Gaar, at saa skulle vi have
Broen over til Lolland i Tilgift, som vilde
koste at anlægge paany 4 å 500,000 Kroner.
Lollandsbanen laa da som i Luften uden Ende-
punkter med Statsbanerne østfor. Det fore-
kommer mig, at det vil være noget betænkligt
at gaa ind paa dette i Diebliffet. Det er
et Skridt, som hænger nøie sammen med
det Andet, den store Plan. Det vil for-
modentlig komme, naar vi en Gang finde
Forholdene modne til at gaa videre med
Hensyn til Forbedring i Trafikforholdene.
Men desom vi gjøre dette Skridt i Die-
bliffet, saa har det en tilsvarende Karakter
med Hensyn til Sagens egen Realitet, som
Opfordringen i Forslaget under Nr. 225.
Det er sikkert, og det stemmer ogsaa fuld-
stændig med de Oplysninger, der fremkom
for flere Aar tilbage om Udgifter, der absolut
ville flyde af Statens Overtagelse af disse
Baner, at vi ville faae meget væsentlige
Beføstninger til Ombygning af denne Bane,
saafremt denne Overdragen finder Sted.
Erhvervelsesomkostningerne skal jeg ikke
nærmere omtale; men der er et enkelt
Punkt, som dog ogsaa bliver at tage i Be-
tragning, nemlig at de Forstærkningsfonds-
mænd, som i sin Tid have tilskudt 20 pCt.
til Banen og faaet Aktier i denne, utvivl-
somt ville gjøre Krav paa Renter af deres
Aktier, som jo ellers ingen Rente give. Det
forekommer mig derfor ogsaa, at man skulde
lade det staa hen, saameget mere som ingen
Interesse lider under; at denne Sag staa
hen. Falster har jo i de 2 Baner ret
smukke Baneanlæg. Det Gnefte, der synes
at mangle, er en Sidebane til Stubbekjø-

bing; saa vidt jeg veed, er der kun faa
Byer, hvis Opland man har behandlet paa
den Maade som Stubbekjøbing — ellers
har Falster sine Baner. Der er ikke frem-
kommet nogen berettiget Klage i denne Sag;
hvorfør i al Verden skulde vi saa nu an-
vende Penge paa det Spørgsmaal? Som
om der ikke var hundrede Steder her i
Landet, hvor der kunde være langt bedre
Brug for Pengene til at afhjælpe en virke-
tig Trang til Baner. Utsaa dels i og for
sig, dels paa Grund af Forbindelsen med
Forslaget Nr. 225, kan jeg ikke gaa ind der-
paa i Diebliffet.

Af alle de store Spørgsmaal, som ere
reiste indensfor det af mig nævnte Tal, 80
Mill., staaer for mig Frihavns-spørgsmaalet
i første Række, og det er ikke blot med Hen-
syn til Arealerne, men selvfølgelig ogsaa med
Hensyn til den eventuelle Forbindelse mellem
Fjernbanen og Frihavnen, at Opfordringen
til Regjeringen om at forelægge sine Tanker
angaaende Frihavnen i et Lovforslag, ogsaa
omfatter Fjernbaneforholdene i Kjøbenhavn.
I denne Opfordring har jeg deltaget, ikke
saaledes, at jeg har søgt at faae Thinget til
at gjøre den til sin, men fordi det af mange
Grunde er nødvendigt, at denne Sag bliver
sat i Bevægelse, og at Sagen bringes under
den alvorligste Overveielse. Andet ligger
der ikke i min Deltagelse i Opfordringen.
Det vil jo væsentlig afhænge af Kjøbenhavns
Kommunes Stilling til Spørgsmaalene og
af mange andre Hensyn, hvilket Resultat
Overveielserne ville føre til. Det er efter
min Mening det Centrale i Spørgsmaalene,
og før vi have overveiet dette, forekommer
det mig, at vi skulle være forsigtige og helst
vente med det Øvrige. Kan Regjeringen
fremkomme med Forslag fra de andre Mag-
ter, med Ønsker fra dem om at benytte Dan-
mark til en gennemgaaende Linie, da vil det
være paa Tide at tage de andre Overveielser
op. Det forekommer mig, at naar man taler
om en saa omfattende økonomisk Plan, maatte
man stille sig hele vor finansielle Stilling
for Die og betragte den Række af Forhold,
der kræve finansielle Ofre, og som ere os
nærværende, idet de ligesom ligge for i For-
slag og Forklaringer, væsentlig fra Regje-
ringen. Jeg vil væsentlig holde mig til,
hvad der foreligger fra Regjeringen som
finansielle Krav til os, til Rigsdagen og til
Landet, og vil saaledes sætte nogle finant-
sielle Betragtninger i Forbindelse med de
Tvivl, jeg har fremsat om Oppositionens nye
økonomiske Politik. Der er finansielle Krav,
som foreligger dels i Lovforslag, dels i be-
stemte Antydninger i tidligere Forslag om
Høires Tanker, som foreligger saaledes, at de